

O, ne rušite mostu,
da ne ostanemo sami
pred reko, zlovešče zgrbljeno,
zaneseno v neukročenem valovanju.

Otroke so nas učili:
Ne hodite sami k vodi,
ne hodite sami k vodi.

SLEHERNO NOČ

Srbo Ivanovski

Sleherno noč te odnašam daleč od vsakdanjih predmetov:
daleč od ogledala,
igel,
razbitih oken,
daleč iz tesne sobe
natrpane s stoli,
daleč zelo daleč.

Spuščam te v travo, da utoneš v njej,
da se porodiš sveža iz nje,
umita z roso bližajočega se svita.
Kakor iz marmorja si,
toda topla.
Topla kot šumljanje jezera.
Vzdigni se v travi,
da vidiš kače,
kače skrbi, ki naju bodo tiho zapustile,
da se z mrakom spet vrnejo.
Nasloni se in glej, kako odpira pred nama
dolina zeleno dno.